662/02

Den 30. december 2002 blev i sag nr. 58.456:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Runa Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Runa Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Klageren har anmeldt til selskabet, at han ved indbrudstyveri natten mellem 29/5 og 30/5 2001 har fået stjålet våben, kikkerter, jagtknive samt andet tilbehør til jagtudstyret fra en garage.

Selskabet har under henvisning til forsikringsbetingelserne afvist at yde forsikringsdækning for kikkerter, våben og ammunition, idet disse genstande er undtaget forsikringsdækning ved indbrudstyveri i udhuse eller garager.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse.

Klagerens advokat gør gældende, at selskabets taksator ved forsikringens tegning over for klageren havde oplyst, at rummene på grund af deres særlige indretning var omfattet af forsikringen.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 7/5 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Min klient havde indrettet rummene netop med henblik på opbevaring af de stjålne effekter samt andre af samme art. Således var garagen ved port installeret med en lås. En dør til garagen var ligeledes installeret med lås.

For at komme til rum nummer to, der kaldes værksted skulle man enten igennem garagen med de to låste indgange via endnu en låst dør, eller man skulle igennem et vindue, der naturligvis var lukket. Desuden var vinduerne monteret med beslag og kæde.

Fra værkstedet skulle man igen videre til et lille rum i bunden af værkstedet. Indgangen her var påmonteret en meget kraftig lås. Det var i dette sidste lille rum effekterne blev opbevaret.

Således var garage/værksted de to sikreste rum på min klients ejendom.

Det vil sige, de var bedre sikret end hans hus. Det var derfor også på denne baggrund, at taksator lovede, at rummene sagtens kunne godkendes som omfattet af forsikringen.

På baggrund af dette løfte valgte min klient at bibeholde sit opbevaringssted for våben m.v. og derfor også tegne forsikring hos Runa Forsikring A/S.

Taksator og politiet har vurderet, at der utvivlsomt har været indbrud, og gerningsmanden er tillige blev fundet og dømt.

Forsikringsselskabet har nægtet at dække det lidte tab, idet man henviser til betingelserne til forsikringen, at garage/udhus ikke er omfattet.

På ovennævnte baggrund indbringer jeg hermed sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Med hensyn til påstandsbeløbets størrelse skal jeg gøre opmærksom på, at det er muligt, at min klient kan få udleveret nogle af de stjålne effekter fra politiet, idet man har fundet et af kikkertsigterne.

Såfremt min klient kan få udleveret dette, vil beløbet herfor naturligvis blive fratrukket. Dog vil jeg da på min klients vegne tillægge et beløb svarende til reparationsudgiften af sigtet, idet dette muligvis er beskadiget."

Over for nævnet har selskabet ved skrivelse af 31/5 2002 bl.a. anført:

"Vort medlerns advokat gør gældende, dels at det pågældende rum er sikrere end noget rum i selve beboelsesbygningen og dels, at vor taksator ved forsikringens tegning havde givet tilsagn om, at våbnene uden problemer kunne opbevares i det nævnte rum, og at hans klient på denne baggrund valgte at fortsætte med at opbevare våbnene der.

Vi bemærker indledningsvis, at der tilsyneladende er nogen usikkerhed om, hvorvidt de omhandlede våben permanent blev opbevaret i udhuset. I brev af 7.12.2001 oplyses det, at våbnene kun midlertidigt var anbragt i udhuset/garagen, mens det af klageskrivelsen fremgår, at rummet specielt var indrettet til opbevaring af våbnene.

Det ligger imidlertid fast, at våbnene blev stjålet fra udhuset/garagen, og således som forsikringsbetingelserne er udformet er det herefter uden betydning, om bygningen var særlig godt sikret, idet bestemmelsen om, at våben mv. ikke dækkes ved indbrudstyveri fra garager/udhuse er en objektiv dækningsindskrænkning.

Vi må afvise, at vores taksator har givet tilsagn om, at vort medlem kunne få en anden dækning for våben end den, som policen tilsiger.

Vi har spurgt såvel vor lokale tegningskonsulent som vor taksator, om der i forbindelse med tegningen er afgivet et sådant tilsagn, hvilket de begge benægter. Det bemærkes i øvrigt, at policen ej heller bærer nogen påtegning om et sådant særligt vilkår.

På det foreliggende grundlag må vi således fastholde vores afgørelse.

Ved vores fornyede gennemgang af sagen er vi blevet opmærksomme på, at vort medlem også har anmeldt, at 2 jagtknive er stjålet. Vi er kommet lidt i tvivl om, hvorvidt en jagtkniv kan karakteriseres som et våben, og vi vil derfor være indstillet på at erstatte disse. Indkøbsprisen er oplyst til 700 kr. pr. stk. i 2000. Uden nærmere dokumentation

vil vi yde en samlet erstatning på 1.400 kr. med tillæg af renter efter FAL 24 fra d. 16.7. 2001. Beløbet vil blive tilsendt vort medlems advokat."

Klagerens advokat fastholder over for nævnet, at klageren direkte adspurgte selskabets taksator, hvorvidt rummene var omfattet af forsikringsdækningen, og at klageren på dette spørgsmål blev svaret, at det var omfattet.

Nævnet har fået forevist fotos af gerningsstedet.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**3.2 Særligt privat indbo**

Som ››særligt privat indbo‹‹ anses:

...

- Våben og ammunition

...

4.7 Tyveri.

...

BEGRÆNSNINGER I DÆKNINGEN

...

Særligt privat indbo, jf. punkt 3.2. Ikke i

...

b) udhuse og garager."

Nævnet udtaler:

Indbrudstyveriet er ubestridt sket fra en garage, hvorfra der ifølge forsikringsbetingelserne ikke er dækning for tyveri af særligt privat indbo, hvortil våben og ammunition må henregnet, jf. punkt 3.2.

Der foreligger ikke fornødne holdepunkter for det påståede dækningstilsagn.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard